

[Arne Bjerregaard]

Om de forskellige forslag skal jeg kun sige, at nogle af dem er gamle målsætninger, og når vi ser på de 40.000 boliger om året, er i alt fald selve tallet en målsætning, som vi havde i boligforliget fra 1975. Det indrømmer vi da gerne, selv om det ikke er det, der er anført i bemærkningerne. Der er imidlertid sket meget siden da, og hvordan man end vender og drejer det, koster vores boligbyggeri altså en hel del for samfundet. National-økonomisk er boligbyggeri en belastning.

Endelig kan man jo spørge, om man mængdemæssigt skal have det samme boligbyggeri, som vi fastsatte i 1975. I alt fald med de børnefødsler, der er i øjeblikket, får vi vel ikke brug for et så stort boligbyggeri i fremtiden, og det kan slet ikke måle sig med det antal børn, der blev født i 1975, da vi lavede den målsætning og mente, at det var rimelige beregninger. Der skal i alt fald rives en hel del ned, hvis vi skal have 40.000 nye boliger om året.

VS foreslår et huslejestop. Det lyder meget smukt, at man ikke skal betale mere i husleje, uanset hvordan udviklingen i grunden er. Jeg må hertil sige, at en af årsagerne til vores økonomiske problemer netop er, at vi ikke vil betale, hvad det koster at bo. Vi skal alle sammen have subsidier på dette område, eller vi skal leve i et subsidieret boligbyggeri. Derved får vi ikke frigjort nogle midler til andre formål, og det har været med til at skabe nogle af vores økonomiske problemer. Jeg mener ikke, vi løser disse problemer med huslejestop. Det må være rimeligt, at vi betaler det – eller i alt fald nærmer os til at betale det – som det koster at bo. Det er en af måderne at løse vores økonomiske problemer på. Derfor kan vi ikke acceptere VS' forslag om huslejestop.

Forbedringen af boligsikringen, ja men det er da en udmærket social målsætning, men det koster jo også, og vi mener, at den boligsikring, vi har i øjeblikket, er rimelig og forsvarlig.

Ophævelsen af antiboykotloven – lex Olsen, eller hvad vi skal kalde den – har hr. Lykketoft jo udmærket karakteriseret. Jeg turde ikke bruge det ordvalg, og jeg mener ikke, at det altid holder stik, som det er fremført. Folk kan undertiden blive frustrerede, det indrømmer jeg, også på dette område, men det kan ikke være meningen, at man på

den måde skal søge at modsætte sig dette at betale en rimelig husleje.

Endelig er der afvikling af lejeværdibeskatningen og ophævelse af rentefradrag for ejerboliger. Jeg må give hr. Lykketoft ret i, at måden, man søger at gøre det på, i alt fald er meget forkert, idet de, der har, dem skal gives, de, der endnu ikke har, fra dem skal tages det, de endnu ikke har fået. Det bliver simpelt hen sådan, at ingen får råd til at købe sig en bolig eller bygge sig en bolig. Hvis man endelig vil ind på dette område, måtte man da for det første afskaffe rentefradraget generelt. Det står der jo ikke at man vil, det skal kun være på ejerboligen. Skal man stadig væk have lov til at trække sine renter fra, hvis man køber en lystbåd? Det ser det jo ud til. Det ville være ganske urimeligt, men ville man endelig aftrappe det, måtte man da aftrappe det lige så vel for de gamle ejendomme som for de nye med en bestemt procent pr. år; så kunne man i alt fald få en vis ligestilling, og så ville man da ikke stoppe byggeriet fuldstændigt, som man gør det med dette forslag.

Ophævelse af lejeværdien har vi jo beskæftiget os en hel del med, og jeg må også sige, at vi har beskæftiget os en hel del med at ophæve retten til at trække rente fra. Vil man gøre det, må man i alt fald gøre det over en mægtig lang periode med den rente, vi har i øjeblikket. Endelig må man også se på den modsatte side. Man kan ikke ophæve retten til at trække renterne fra, hvis man ikke også ophæver pligten til at føre sine renteindtægter på selvangivelsen. De to ting må stort set følges ad. Derfor må vi sige, at vi ikke kan gå ind for det forslag, som det foreligger.

Generelt må jeg altså sige om samtlige forslag, at vi ikke kan medvirke til deres gennemførelse.

Albrechtsen (VS):

Hos enkelte ordførere har det vakt en ikke ubetydelig opstandelse, at VS med disse forslag har ønsket at fremlægge en principiel og i sine virkninger langsigtet boligpolitik – i hvert fald nogle grundelementer i en sådan boligpolitik – med henblik på at dreje den danske boligpolitik i en anden og mere social retning. Især hr. Lykketoft fremviste en ganske betydelig opstandelse over dette. Det